

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z protestu P. P.

przeciwko ważności referendum ogólnokrajowego zarządzanego
na 15 października 2023 r.,

przy udziale Prokuratora Generalnego oraz Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 listopada 2023 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 25 października 2023 r. (data nadania w placówce pocztowej) P. P. (dalej: „wnoszący protest”) złożył protest przeciwko ważności referendum ogólnokrajowego, zarządzanego na dzień 15 października 2023 r., domagając się jego unieważnienia w okręgu nr [...] z powodu usiłowania popełnienia przestępstwa stypizowanego w art. 250 k.k., mającego polegać na usiłowaniu w drodze podstępny powstrzymania uprawnionych od głosowania w referendum.

W uzasadnieniu protestu wnoszący protest wskazał, że podczas referendum powszechne było zjawisko utrudniania wydawania wyborcom przez członków obwodowych komisji wyborczych kart do głosowania – poprzez kierowanie

do uprawnionych pytań o treści: „czy wydać wszystkie karty do głosowania?”. Podniosła, że również ona otrzymała w lokalu wyborczym tego rodzaju pytanie od jednego z członków komisji, niemniej wzięła udział w referendum.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W świetle art. 33 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 851 ze zm.; dalej: „u.r.o.”) protest przeciwko ważności referendum może być oparty wyłącznie na podstawie zarzutu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko referendum lub naruszenia przepisów ustawy dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku referendum. Jeżeli podstawę protestu stanowi zarzut popełnienia przestępstwa przeciwko referendum lub naruszenia przez Państwową Komisję Wyborczą przepisów niniejszej ustawy dotyczących ustalenia wyników głosowania lub wyniku referendum, może go wnieść każda osoba uprawniona do udziału w referendum (art. 33 ust. 2 u.r.o.). Protest przeciwko ważności referendum z powodu naruszenia przepisów niniejszej ustawy dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania w obwodzie lub przez komisarza wyborczego może wnieść osoba, której nazwisko w dniu głosowania było umieszczone w spisie osób uprawnionych do udziału w referendum odpowiednio w tym obwodzie głosowania lub na obszarze objętym właściwością komisarza wyborczego (art. 33 ust. 3 u.r.o.). Prawo wniesienia protestu przysługuje również przewodniczącemu komisji obwodowej, podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w art. 48, lub upoważnionej przez niego osobie (art. 33 ust. 4 u.r.o.).

Uregulowanie to uzupełnia art. 34 u.r.o., który stanowi, że protest wnosi się do Sądu Najwyższego na piśmie w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku referendum przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (ust. 1), a do warunków i trybu wnoszenia protestu oraz sposobu jego rozpatrywania i trybu podejmowania uchwały w tej sprawie przez Sąd Najwyższy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (ust. 2).

Artykuł 241 § 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 2408, dalej: „k.wyb.”) określa warunki ustawowe wniesienia protestu przeciwko wyborom. Przepis ten stanowi, że wnoszący protest zobowiązany jest sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Artykuł 243 § 1 k.wyb. przesądza natomiast, że Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 k.wyb.

Konstrukcyjnym elementem protestu jest zatem takie sformułowanie zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw lub naruszeń ustawy o referendum ogólnokrajowym lub Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku referendum lub wyborów, które poparte są dowodami i wykazują naruszenie własnego, konkretnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego. Przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 14 listopada 2023 r., I NSW 46/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19).

W niniejszej sprawie wnoszący protest ograniczył się do stwierdzenia, że w lokalach obwodowych komisji wyborczych pytano biorących udział w referendum „czy wydać wszystkie karty do głosowania?”. Wnoszący protest nie przedstawił jednak żadnych dowodów uprawdopodobniających powołane w proteście zarzuty, ani też nie sformułował żadnych wniosków dowodowych w tym zakresie. Oznacza to, że sformułowane przez wnoszącego protest zarzuty mają charakter abstrakcyjny i hipotetyczny. Sąd Najwyższy nie jest zaś upoważniony do poszukiwania za stronę (z urzędu) dowodów, na których protestujący opiera swoje zarzuty (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 listopada 2023 r., I NSW 1642/23).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 243 § 1 k.wyb. w zw. z art. 34 ust. 2 u.r.o., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[JW]

[a]